

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

61. மறவாப் பதிகம்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண் : நட்பாடை (நாட்டை)

திருச்சிற்றம்பலம்

*தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தாவெண்மதிசூடிக்

Devaram

திருப்பிரமபுரம் (Sambandar)

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தாவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசூட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

சோழ நாட்டிலே, சீகாழியிலே, தவம்பெருகும் கவுணிய குலத்தில், சிவதீட்சை
பெற்ற வேதியர்குல திலகராகிய சிவபாத இருதயருக்கும் பகவதியம்மையாருக்கும்
வேதநெறி தழைத் தோங்க, மிகுசைவத் துறைவிளங்க, சித்திரைமாதத்துத் திரு
வாதிரைத் திருநாளிலே திருமகனார் ஒருவர் தோன்றினார். இவருக்கு
மூன்றாமாண்டு நடக்கும்பொழுது ஒருநாள் சிவபாத இருதயர் சீகாழிக் கோயிலுள்
இருக்கும் பிரமதீர்த்தத்தில் நீராடச் சென்றார். குழந்தையும் அழுது கொண்டே
உடன் சென்றது. சிவபாத இருதயர் உடன் வந்த சிறுவரைக் குளக்கரையில்
உட்கார வைத்து, நீருள்மூழ்கி 'அகமர்ஷணம்' என்னும் திருமந்திரத்தைச் செபித்துக்
கொண்டிருந்தார். அங்ஙனம் அவர் மூழ்கியதும் உடல் தந்தையைக் காணாது
சிறிதும் தனித்திரார் என்ற வியாசத்தால் முழுமுதல்தந்தையாகிய சிவபெருமானது
திருவடிகளை முறைப் படி வழிபட்ட பண்டையுணர்வு மூண்டெழு, பிள்ளையார்
திருத் தோணிச்சிகரம் பார்த்து, 'அம்மே! அப்பா!' என அழுதார். இவ்வொலி
திருத்தோணி மலையில் வீற்றிருக்கும் அம்மை யப்பர் திருச்செவியில் சென்று
சேர்ந்தது. முன்னிலைமைத் திருத் தொண்டு முன்னி, அவர்க்கருள் புரிவதற்காகப்
பெருமான் பொருவிடைமேல் அம்மையுடன் எழுந்தருளினார். எவ்வுலகும்

தொழநின்ற மலைக் கொடியைப் பார்த்து, `துணை முலைகள் பொழிகின்ற
பாலடிசில் பொன்வள்ளத்து ஊட்டுக்` என ஆணை தந்தார். அப்படியே
அம்மையாரும் கறந்தருளி, எண்ணரிய சிவ ஞானத்தின்னமுதம் குழைத்து
`உண்அடிசில்` என ஊட்டினார்; கண்ணீரைத் துடைத்தார்; அழுகையை
அகற்றினார். உயிர்த் தந்தையும் தாயுமாகிய இவர்களே திருமேனி தாங்கி வெளிப்
பட்டுவந்து இங்ஙனம் அருளப் பெற்றமையால் இவர் ஆளுடைய பிள்ளையார்
எனவும் தேவர் முதலானோர்க்கும் அறிய முடியாத சிவஞானம் சம்பந்திக்கப்
பெற்றமையால் திருஞானசம்பந்தர் எனவும் அழைக்கப் பெறுவாராயினார். செப
முடித்து நீராடிக் கரையேறிய சிவபாத இருதயர் கடை வாய் வழிந்து கிடக்கின்ற
பாலைக் கண்டு ``நீ யார் தந்த பாலை உண்டாய்? எச்சில் மயங்கிட உனக்கு இது
இட்டாரைக் காட்டு` என்று சிறுகோல் கொண்டு ஓச்சி உரப்பினார். குழந்தை
யாகிய பிள்ளையார் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் துளிக்க வலக் கையைச்
சிரத்தின் மேலுயர்த்தி, வானிடமெல்லாம் பரவி நிற்கும் ஒளியோடு விடையின்மீது
பண்ணிறைந்த அரு மறைகள் பணிந் தேத்த, பரமகருணையின் வடிவாகிய
பராசக்தியோடு நின்ற அருள் வண்ணப் பெருமானைச் சுட்டிக் காட்டினார். உளம்
நிறைந்து வழிந்த உயர் ஞானத்திருமொழியால் இத்திருப் பதிகத்தைப்
பாடியருளினார்.

Ramana Sannidhi Murai

586. சித்திகள் பற்பல செய்யவல் லோர்களுஞ்
சேரத் தொழுமூலச்
சக்தியி னுல்திகழ் தத்துவ வேங்கட
ஞானச் சதிராளா
பக்திமை யால்அடி பற்றிய நேயரைப்
பாலித் திடுதல்கேட்டு
எத்திசை யோர்களும் ஏத்திடு வண்புகழ்
எந்தாய் மறவேனே. 1
587. செற்றுயிர் நல்தவம் சீர்ப்பட ஆற்றிய
சீல முனிவோராய்
முற்றுணர் வோர்களும் கைதொழு வேங்கட
மோன முதலோனே
பற்றுத ளால்வரு புன்பிறவிச் சிறைப்
பட்டுத் துயராழி
உற்றுழிக் கைகொடுக் கும்உப காரியாம்
உன்னை மறவேனே. 2
588. மாதிர மன்பதை தம்மன நின்னுவெம்
மாயை இருளோட
மேதினி மீமிசை மேவிய வேங்கட
நாத விறலோனே
போதிய பக்குவ மற்றஇப் புன்புலை
நாயும் புகழ்எய்த
வேதிய னுவெளி வந்தருள் செய்குண
மேன்மை மறவேனே. 3
589. பாமரர் ஆயினும் பண்டிதர் ஆயினும்
பாராது அருள்செய்யும்
தாமரை யாயபல் எண்குண வேங்கட
சாமி குருநாதா
நாமகள் வாழ்முக நான்முக னுந்தரு
ஞானச் சதுவேதப்
பாமறை யுந்தெரி யாப்பத வைபவப்
பண்பை மறவேனே. 4
590. கங்கண மோடொரு கச்சை விசித்து அடி
யாரைக் கடைக்கண்ணோக்கு
அங்கண னுகிய அந்தண வேங்கட
நாத அழகோனே
பங்கஜ மாமலர்ப் பாத அருள்திறம்
பாடிப் பரவேற்கும்

- மங்கல மாமகி ழின்பத நல்கிய
வண்மை மறவேனே. 5
591. வெல்கழ லேநினை வாக நினைந்தடி
மேவும் அடியாரைப்
புல்கிய மாத்துயர் போக்கிடு வேங்கட
போத குருநாதா
ஒல்கிய நுண்ணிடை யோர்தரு போகமே
உன்னி யுழன்றேனை
மல்கிய சித்கக வாரியில் ஆழ்த்திய
மாண்பை மறவேனே. 6
592. துன்னிய நல்லடி யார்பிற வித்துயர்
சோரக் கழல்கூட்டும்
தன்னிகர் அற்ற தயாபர வேங்கட
தன்மத் திருவாளா
என்னிடர் யாவும் இரவியின் முன்பனி
என்ன விரைந்தோடச்
சென்னியில் அன்பொடு சேவடி சேர்த்திய
சிர்மை மறவேனே. 7
593. அன்றிலும் பேடையு மாகநின் னோடரு
ளாயும் முடனாகத்
துன்றிய அற்புதத் துய்ப்புடை வேங்கட
ஜோதித் துரியோனே
பன்றியும் அன்னமும் பார்த்தறி யாப்பதி
யோடுஎன் மடநெஞ்ச
மன்றிலும் ஆடிய வாரிச மாமலர்ப்
பாதம் மறவேனே. 8
594. அன்புடை நெஞ்சின ராய்அம ராதிபர்
சிந்தை அலமந்து
துன்புடை மாக்கடல் தோய்ந்திட வேங்கட
நாதச் சுருதியோனே
வன்புடை யுன்மத மேற்கொடு வாடிய
நாயேன் இறுமாப்ப
என்பிடை வந்தமுது ஊறநின்று ஆடிய
வெண்மை மறவேனே. 9
595. அல்லிருள் போக்குறும் ஆதவ வேங்கட
வன்கண் குருநாதா
எல்³அரு னாசலம் எய்தெனக் கூயெனை
ஏவல் பணிகொண்டு
சொல்லரு மெய்த்துரி யச்சுடர் வீட்டிடைத்
தோயும் படிசெய்த
நல்அருள் வைபவ நாயடி யேன்உயிர்
நாதா மறவேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உயிரைச் செற்று-அகந்தையை அழித்து; பற்றுகள்-ஆசைகள்;

அங்கணன்-அழகிய அருளாளன்

1. துய்ப்பு-சுகானுபவம்; 2. சுதியோன்-சுருதியோன்; 3.எல்-ஒளி